

Sygn. akt II Ka 467/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Lidii Bem

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 r.

sprawy **K. J.**

oskarżonego z art. 178a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 9 marca 2020 r. sygn. akt II K 1698/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 467/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 9 marca 2020 r., II K 1698/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
--		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Nieważność postępowania, gdyż oskarżony nie miał pełnej możliwości obrony swoich praw z powodu nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy wniosku oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu z uwagi na jego złą sytuację materialną.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut podniesiony przez oskarżonego w osobiście sporządzonej apelacji, należało odczytać jako zarzut naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, to jest art. 78 § 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k., w wyniku niesłusznej odmowy ustanowienia oskarżonemu obrońcy z urzędu w związku z jego trudną sytuacją materialną. Zarzut ten okazał się bezzasadny, ponieważ kontrola instancyjna procedowania Sądu Rejonowego w zakresie rozpoznania wniosku oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, doprowadziła Sąd Okręgowy do		

przekonania, że Sąd I instancji nie dopuścił się w tym przedmiocie żadnego uchybienia.

Zdaniem Sądu odwoławczego decyzja Sądu Rejonowego o nieuwzględnieniu wniosku oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, była słuszna. Nie ulega wątpliwości, że

w myśl art. 78 § 1 k.p.k., oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru, może zażądać, aby wyznaczono mu obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy po analizie wniosku złożonego przez oskarżonego, słusznie uznał, że choć jego sytuacja materialna jest trudna, to nie wyklucza ona możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru. W ocenie tego wniosku Sądu Rejonowego uwzględnić należało m.in. fakt, że oskarżony w oświadczeniu o swoim stanie majątkowym złożonym w dniu 24 stycznia 2020 r. podał, że nie ma żadnych dochodów i oszczędności, co jednak budzi wątpliwości co do prawdziwości tych informacji, zwłaszcza w sytuacji gdy na rozprawie w dniu 9 marca 2020 r., oskarżony podał, że utrzymuje się z oszczędności, a nie np. dzięki pomocy finansowej innych osób, co niewątpliwie musiałoby mieć miejsce gdyby oskarżony faktycznie nie miał żadnych dochodów i nie dysponował oszczędnościami. Ponadto oskarżony jest osobą młodą, zdrową, wykształconą i niemającą nikogo na utrzymaniu, co dodatkowo wzmacnia przekonanie, że w chwili złożenia wniosku na podstawie art. 78 § 1 k.p.k., jego możliwości zarobkowe były

na tyle dobre, że nie powinien mieć problemów z poniesieniem kosztów obrony z wyboru w tej sprawie, bez uszczerbku dla własnego niezbędnego utrzymania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia

28 czerwca 2007 roku, wydanym w sprawie II KK/07, stwierdził, że przesłanka z art. 78 § 1 k.p.k. nie obliuguje do wyznaczenia obrońcy z urzędu w sytuacji, gdy w istocie zasadne okaże się twierdzenie oskarżonego o jego złą sytuację materialną, uniemożliwiającą poniesienie kosztów obrony z wyboru. Gdyby tak było, to przesłanka ta byłaby zawarta w treści art. 79 § 1 k.p.k., który zawiera enumeratywny katalog sytuacji, w których oskarżony musi mieć obrońcę. W tym kontekście wskazać należy, iż Sąd Rejonowy w uzasadnieniu postanowienia o nieuwzględnieniu wniosku oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, zasadnie podniósł, że sprawa ta nie jest skomplikowana, a oskarżony w swych pismach składanych w sprawie wykazuje się dobrą znajomością obowiązujących przepisów i może on w sposób samodzielny i rozsądny prowadzić swoją obronę. Dodać należy, że prawidłowość tej oceny potwierdzają czynności procesowe podejmowane osobiście przez oskarżonego na dalszych etapach tego postępowania, łącznie ze skutecznym zainicjowaniem w tej sprawie postępowania odwoławczego. Również w tym aspekcie, zważywszy na charakter rozpoznawanego zarzutu odwoławczego (art. 438 pkt 2 k.p.k.), podkreślić należy, iż w okolicznościach tej sprawy, mając w

szczegółności na względzie materiału dowodowy w niej zgromadzony oraz aktywność procesową oskarżonego, korzystającego skutecznie z przysługujących mu uprawnień, nie sposób byłoby dowieść, że odmowa wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu, na mocy art. 78 § 1 k.p.k., mogłaby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Z tych wszystkich względów podniesiony w apelacji zarzut nie mógł zostać uznany za skuteczny, dlatego nie doprowadził do postulowanego przez skarżącego rezultatu.

Kierunek wniesionej apelacji, to jest skierowanej przeciwko ustaleniom o winie oskarżonego, obligował Sąd odwoławczy do dokonania weryfikacji zaskarżonego wyroku w pełnym zakresie uchybień przewidzianych w art. 438 k.p.k., a w szczególności do rozważenia, czy poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wyroku, są rezultatem swobodnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, zgodnej z dyrektywami zawartymi w art. 7 k.p.k. czy trafna jest ocena prawna czynu przypisanego oskarżonemu oraz czy kara i środki karne orzeczone zostały w sposób zasługujący na akceptację (art. 447 § 1 k.p.k.). Na każde z powyższych pytań Sąd Okręgowy udziela odpowiedzi twierdzącej.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy, wyczerpując wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzuczonego mu

przestępstwa. Sąd Rejonowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy respektował zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.).

Słusznie Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że oskarżony K. J. dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., a swoje stanowisko uzasadnił na tyle wyczerpująco i przekonująco, że spełnione zostały wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k., uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.). Uzasadnienie to pozwalało także na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jakichkolwiek wątpliwości nie może budzić prawidłowość ustalenia przez Sąd Rejonowy, że oskarżony w dniu 24 października 2019 r. w S., na ulicy (...), kierował pojazdem mechanicznych, to jest samochodem marki F. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. W zakresie tym słusznie Sąd I instancji wskazał na wzajemną korelację zeznań świadka funkcjonariusza Policji K. R. oraz dowodów z dokumentów, w tym zwłaszcza protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego. Sąd odwoławczy w pełni podziela zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocenę

tych dowodów, nie dostrzegając jakichkolwiek podstaw do ich odrzucenia. Zeznania świadka K. R. stanowiące zasadniczy, obciążający oskarżonego dowód, zasługiwały na obdarzenie ich wiarygodnością w całości. Świadek nie miał żadnego interesu w pomawianiu oskarżonego o czyn którego on faktycznie nie popełnił. Świadek rzeczowo, logicznie i szczegółowo zrelacjonował okoliczności w jakich doszło do kontroli drogowej pojazdu kierowanego przez oskarżonego, opisując jej powody, a także przebieg. Sąd Odwoławczy w pełni podziela stanowisko i argumenty Sądu pierwszej instancji także w zakresie negatywnej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadka A. K.. Wersja podana przez oskarżonego stanowi jedynie przyjętą przez niego linię obrony, będącą nieudolną próbą uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Z kolei zeznania świadka A. K., które są całkowicie sprzeczne z zeznaniami K. R., są zupełnie niewiarygodne i uzasadniona jest ocena, że ich treść była podyktowana jedynie zamiarem potwierdzenia linii obrony oskarżonego, a nie stanowiła obiektywnego opisu faktycznie zaistniałych zdarzeń.

Nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Okręgowego ocena prawno – karna działania oskarżonego, który swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Zdaniem Sądu Okręgowego, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, w wysokości 12 złotych za stawkę, ustalona została na poziomie adekwatnym do stopnia społecznej

szkodliwości czynu oskarżonego oraz stopnia jego zawinienia - prawidłowo spełniając tym samym dyrektywy prewencji ogólnej, jak i szczególnej zawarte w art. 53 k.k. Zważywszy na ustawowe zagrożenie przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 1 k.k., uznać należy, iż wymierzona oskarżonemu kara jest sprawiedliwa i nie sposób uznać jej za rażąco niewspółmiernie surową.

Zasadne i trafne jest także stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie orzeczonych wobec oskarżonego środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł. Wzmacniają one adekwatnie represję karną, a przede wszystkim wychowawcze oddziaływanie kary. Podkreślić należy, iż orzeczenie obu powyższych środków karnych było w tej sprawie obligatoryjne, a orzeczone zostały one w minimalnym dopuszczalnym wymiarze. Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – a więc bez jakichkolwiek wyłączeń, na okres 3 lat, skutecznie wyeliminuje na ten czas oskarżonego z ruchu i pozwoli mu na uświadomienie naganności jego zachowania, a jednocześnie zabezpieczy innych uczestników ruchu drogowego.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi

zasadny

częściowo zasadny

Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu podniesionego w apelacji oraz brak jakichkolwiek innych uchybień, o których mowa w art. 438 k.p.k., a także tych, które podlegają uwzględnieniu z urzędu, warunkowały bezzasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 9 marca 2020 r., w sprawie II K 1698/19.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania wyroku w mocy opisano powyżej w toku wskazywania powodów uznania za bezzasadny zarzutu podniesionego w apelacji. Ponadto Sąd Okręgowy nie stwierdził żadnych	

okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu, które sprzeciwiałyby się utrzymaniu wyroku w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	~~----- # art. 454 § 1 k.p.k. -----~~
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisów art. 634 k.p.k. w zw. art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych, albowiem jego aktualna sytuacja materialna nie pozwala na ich uiszczenie, w szczególności z powodu konieczności wykonania orzeczonych wobec niego kary grzywny oraz świadczenia pieniężnego.

7. PODPIS